

רעפ 33401-12-24 - שאדי הואשלה נ' מדינת ישראל

takd_id:
רעפ@33401-12-24;mms_s;mms_p:64;עליון:takd_s:20241215;takd_d:15.12.2024;takd_u:16.12.2024;mms_s;33401-12-24@רעפ
69;mms_y:2024;mms_v:4;orig_filename:18fe91c7f25e4d3bab3cd58a94febae1.html;taktzir_exist:0
;;kt_exist:0

בית המשפט העליון

רע"פ 33401-12-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: שאדי הואשלה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע ב-עפ"ג 37394-03-24 מיום 20.11.2024
שניתן על ידי סגנית הנשיא י' רז לוי,
השופט א' חזק והשופט א' משניות

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגנית הנשיא י' רז לוי, השופט א' חזק והשופט א' משניות) ב-עפ"ג 37394-03-24 מיום 20.11.2024 בו התקבל באופן חלקי ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט י' בן דוד) ב-ת"פ 47329-08-22 מיום 13.2.2024.

2. כתב האישום המתוקן מונה 6 אישומים המיוחסים ליוסף אבו סבית, כאשר מתוכם האישום הראשון יוחס גם למבקש. בתמציתית תואר כי המבקש ויוסף יחד עם קטין גנבו משאית. בתוך כך, יוסף פתח את דלת המשאית, הניע אותה ונהג בה, בעוד המבקש נהג ברכבו של יוסף מאחורי המשאית כשהקטין עמו ברכב. בהגיעו לחסימה משטרתית, יוסף לא שעה לכריזות שקראו לו לעצור ועלה עם המשאית על דוקרנים שהוצבו כחלק מהחסימה. בהמשך נעצר יוסף לאחר שניסה לנגח נידת משטרה באמצעות המשאית ובסמוך לכך נעצר גם המבקש. בגין האמור, המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבת רכב בצוותא לפי סעיפים 413ב ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. בית משפט השלום בגזר דינו קבע את מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש בין 13 ל-25 חודשי מאסר בפועל בשל הפגיעה "בעוצמה גבוהה" בערכים המוגנים. בגדרי המתחם, נגזר על המבקש עונש של 16 חודשי מאסר בפועל; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום שחרורו ממאסר; וענישה נלווית.

4. בית המשפט המחוזי, אשר דן בערעור המבקש על גזר דינו, קבע כי מאחר שהורשע בגניבת הרכב בצוותא, הנסיבות החמורות הכרוכות במעשה הגניבה שבאישום הראשון חלות גם עליו, על אף חלקו "המסוים" בעבירה. לצד זאת, נוכח גילו הצעיר של המבקש, היותו נעדר עבר פלילי ותסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו, הוחלט להפחית את עונשו כך שיהא 12 חודשי מאסר בפועל, בעוד ששאר רכיבי העונש נותרו על כנם.

5. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה טוען המבקש כי נפלה שגגה בהליך גזירת העונש ויישומם של העקרונות והכללים הרלוונטיים. בכלל זאת נטען, כי לא ניתן משקל לחלקו היחסי של המבקש בביצוע העבירה בקביעת מתחם העונש ההולם והוא אף לא נקבע בהתאם לפסיקה הנוהגת. עוד נטען כי החריגה מעבר לגבולות מתחם העונש ההולם מלמדת שגם בית המשפט קמא סבר כי המתחם שנקבע בעניינו מחמיר עמו. כמו כן, נטען כי נפלה טעות בכך שלא נידון לגופו ערעורו על רכיב פסילת רישיון הנהיגה בפועל.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק כאשר מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, כאשר מתעוררים שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין (רע"פ 20277-11-24 דסה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.11.2024)). יתרה מכך, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים יוצאי דופן בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 2063-12-24 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (3.12.2024)). המקרה דנן אינו אחד ממקרים אלו.

7. המבקש הורשע על בסיס הודאתו כמבצע בצוותא בעבירת גניבת רכב שנסיבותיה חמורות במיוחד, הובילו לסכנת חיים של ממש, ודינו נגזר בהתאם ולאור מכלול הנסיבות בעניינו. בכל זאת, ובין היתר בשל שיקולים הניצבים במוקד הבקשה שלפניי, בית המשפט המחוזי ראה לנכון להפחית את עונשו. בנסיבות אלו, עונשו של המבקש הולם את מעשיו ואינו מוצא להפחיתו פעם נוספת. אף בטענות המבקש ביחס לרכיב פסילת רישיון הנהיגה אין בכדי להצדיק מתן רשות ערעור.

8. אשר על כן, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ד כסלו
תשפ"ה (15 דצמבר
2024).

יוסף אלרון
שופט